

ALANYA VE KÖYLERİNDEKİ TÜRBE YATIR VE ADAK YERLERİ (II)

THE HOLY TOMBS AND GRAVES IN THE REGION OF ALANYA (II)

Metin Türктаş *

ÖZET

Bu çalışma 1993 yılında Alanya ve köylerinde yapılmış olup, çalışmada buralarda bulunan türbe, yatır, adak yerleri, bunlarla ilgili anlatılan kerametler ve halkın bunlara olan inançları ele alınmıştır. Çalışmanın özünü saha araştırması oluşturmakla beraber az da olsa yazılı kaynaklardan yararlanılmıştır. Yazımızın ilk bölümü bu derginin bundan önceki sayısında (3. Sayı) yayınlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: İnanç, Adak Yerleri

ABSTRACT

This study was prepared in Alanya and its villages in 1993 and dealt with holy tombs, graves, offering places, mirades and beliefs of people about them. Although the core of the study was composed of area investigation, it was also benefited a bit from written sources. The first section of the article was published in the preceding number. (num. 3)

Key Words: Belief Offering Places

Türbe, yatır ve adak yerlerini ziyaret etmenin, oralarda mum yakmanın, ağaçlara paçavra bağlamanın geçmişinin Şamanizm'e kadar indiği bilinmektedir. Bu inanç sistemi günümüzde de öneminden pek fazla bir şey kaybetmiş değildir. Bizim bu çalışmayı yaptığımız yerde de bu gibi ziyaret yerlerine verilen değer hâlâ önemini korumaktadır. Bir kısmını geçen sayıda yayınladığımız Alanya ve civarında bulunan türbe, yatır ve adak yerlerinin diğerleri şunlardır:

PELİT EVLİYASI (MUSA DEDE)

Pelit Evliyası, Alanya'nın merkez mahallelerinden birisi olan Sugözü Mahallesi'nde bulunmaktadır. Evliyanın mezarının içinde bulunduğu yapının kapısı üzerinde "Musa Dede" yazmaktadır. Zâtın isminin Musa olduğu ve bunun için bu ismin verildiği söylenmektedir. Buna karşın Zât, yöre halkınca "Pelit Evliyası" olarak bilinmekte ve anılmaktadır. Bu adın verilme sebebi de, Evliyâ'nın hemen yanında bulunan yaşlı bir pelit¹ ağacının bir gece ters dönerek dip kısmının yukarıya, uç kısmının da yere çakılması ve Evliyâ'ya hiç zarar vermemiş olmasındandır. Yöre halkı, bu pelitlerin Evliyâ'yı koruduğuna inanmaktadır.

(Araş. Gör.) Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi

¹ Pelit, meşe ağacının bir türüdür. Bu bölgede meşe ağacına genel olarak pelit denilmektedir.

Evliyanın mezarı, iki odadan meydana gelen ve mimari özellik taşımayan bir yapının içerisinde. Yapının ilk odası ibadet yapmak için düzenlenmiş ve etrafta adak adayıp da dileği kabul olan insanların getirdikleri eşyalar bulunmaktadır. Evliyâ'nın sandukası ikinci odadadır. Sandukanın baş kısmında küçük bir çocuk sandukası yer almaktadır.

Evliyanın mezarının içinde bulunduğu yapının kapısı daima kilitli bulunmakta, kilit ise Allah rızası için buranın bakımını üstlenen 65 yaşlarındaki Ayşe Hanım'dadır.² Ayşe Hanım'ın evi makamının yakınında ve bulunması kolaydır. Uzun zamandan beri buranın bakımını yapan ve anahtarı muhafaza eden Ayşe Hanım, bu anahtarın kendisine büyüklerinden kaldığını söyledi ve anahtarın ilk anahtar olmadığını belirterek şunları anlattı:

"Onbeş yıl kadar önceydi, bir gün evde oturuyordum. Aşağıdan bir erkeğin beni çağırdığını duydum ve dışarıya çıktım. Beni çağıran altmış yaşlarında nur yüzlü bir beydi. Yanına varınca bana şöyle dedi: "Kızım, yatırın eski kapısını atıp yeni bir kapı taktım. Al şu da anahtarı. O, seni rezil etmeyecek, sen de onu rezil etme" dedi ve ortadan kayboldu. Şimdiki anahtar, o yaşlının verdiği anahtar. Günün birinde, ziyarete gelen yaşlı bir kadına öfkelenerek anahtarı Evliyâ'nın kapısına astım ve evime gittim. O gece, anahtarı bana teslim eden adam rüyama girdi ve

Ayşe Erdoğan, 1927 Antalya Gündoğmuş doğumlu

"anahtarını ben sana teslim etmedim mi niye oraya bıraktın" diyerek beni uyardı."

Evliyanın içinde bulunduğu yapının ibadet için ayrılan bölümünde adak adanarak getirilen çok çeşitli eşyalar bulunmaktadır. Bunlardan ilginç olan bir tanesi duası kabul olan ziyaretçilerden birisi tarafından getirilen sobadır.

Musa Dede'nin Horasan'dan gelen yedi kardeşten birisi ve onların en büyüğü olduğu söylenmektedir. Onun Allah dostu ve ermiş olduğuna inanılmaktadır. Evliyanın makamının bakımı üstlenen kadın, Evliya ile ilgili şahit olduğu bir olayı şöyle anlattı: "Kıbrıs Savaşı'nın olduğu günlerdeydi (1974), bir gün Evliyâ'nın üzerindeki sarığı yıkamıştım. Sarık tertemiz oldu ve ertesi gün alıp yerine koydum. Bir gün sonra tekrar geldiğimde baktım ki sarık yerinde yok. Çok korktum, her tarafı aradım ama bulamadım. Kapıyı kilitleyip eve doğru giderken çeşmenin yanında önüme bir adam dikildi. " Kızım, Evliya, Kıbrıs'a savaşmaya gitti merak etme" dedi ve kayboldu. Ne kadar zaman geçti bilmiyorum, sarık tekrar yerine geldi. Eve gidip çocuklarıma sordum gerçekten de Kıbrıs Savaşı bitmişti"³

Musa Dede'den her türlü rahatsızlık ve ihtiyaç için yardım istenmektedir. Çoğunlukla çarşamba günleri ziyaret edilmekle birlikte haftanın diğer günlerinde de ziyaretler yapılmaktadır. Bu makamı ziyaret edenler arasında fitik rahatsızlığı olanlar çoğunluktadır. Bu rahatsızlıktan gelenlerden erkek olanlar horoz; bayan olanlar ise tavuk getirerek orada kesmektedirler. Bundan başka adak olarak koyun, davar gibi hayvanlar da kesilmektedir. Ziyarete gelenler adak adanmışlarsa onu yerine getirdikten sonra içeriye girip namaz kılıp Kur'an okuyarak dua etmektedirler. Bazı ziyaretçiler ise makamın dışında bir yere mum yakmaktadırlar ancak mum yakma alışkanlığı diğer makamlara oranla burada daha azdır.

PİRCE ALAADDİN TÜRBESİ

Alanya'nın yaklaşık olarak 40km dışında olan Şihlar Köyünde bulunan türbe, köyün tarihi camisi ve ilkokulun hemen yanındadır. Türbe, tek kubbeden ibaret olup yanına sonradan küçük bir mescit ilave edilmiştir. Kubbenin altında Evliyâ'nın sandukası ve sandukanın etrafında da Evliyâ'nın yakınları olduğu söylenen altı tane küçük büyük mezar yer almaktadır. Sandukanın üzeri, yeşil bir örtü ile örtülüdür ve yanında Evliyâ'nın olduğu söylenen bir âsa, dayalı olarak durmaktadır. Evliya, Horasan'dan gelen Sucu İbrahim'in tek oğlu olduğundan önceleri,

Birce Alaaddin olarak bilinirmiş. Genç yaşta kerametler göstermeye başlayınca, halk ona, Pirce Alaaddin ismini vermiştir.

Pirce Alaaddin'in ne zaman yaşadığı kesin olarak bilinmemektedir; ancak, 1085 yılında bu köyü ziyaret eden Evliya Çelebi, Seyehatnâmesi'nde şöyle yazmaktadır:

"Kariye-i Kadim-i Pirce Alâüddin Sultan, Selefke hakinde Selinti kazasında bir gûhü bâlânın dameninde ikiyüz mamur ve müzeyyen bağ ve bahçeli ibadetgâhı kadim köydür ve Pirce Alâüddin Sultan kutb-u aktabı zaman anda bir bağ-ı iremzat misalinde bir kubbe-i âlide medfunlardır. Cami ve imareti ve medrese ve tekkesi vardır..."⁴ Evliya Çelebi'nin yazısına göre, Evliya, 1085 tarihinden daha önce yaşamıştır.

Yöre halkı arasında Evliyâ'nın, birçok kerametleri anlatılmaktadır. Bunlardan Evliyâ'nın gençliğinde geçen bir tanesi şöyledir:

Pirce Alaaddin'in annesi ekmek yapıyormuş. Alaaddin, evin tek çocuğu olduğundan annesine yardım edip, onun yaptığı ekmekleri pişiriyormuş. Ekmek pişirirken, Koç Davut (Koş Davut) ismiyle anılan yerde (bu köye yirmi kilometre uzaklıkta) tahtacının katırı dereye uçmuş ve tahtacı, "yetiş ya Pirce Alaaddin!" diye bağırmış. Bunu hisseden Pirce Alaaddin, gidip katırı kurtarmış. Geri döndüğünde bıraktığı ekmek yanmak üzereymiş. Annesi kızıp bağırmınca, Pirce Alaaddin durumu anlatmış, katırın buna inanmayınca, Pirce Alaaddin sırtındaki, katırın ayak izini annesine göstererek, söylediğinin doğruluğunu ispat etmiş. Bunun üzerine annesi, "eğer benden önce ölürsen, üstüne türbe yaptıracağım; senin türbenin damlası hiç kurumayın" diye dua etmiş. Gerçekten de şu anda türbenin tavanı yaz kış daima damlamaktadır.

Pirce Alaaddin'in anlatılan diğer bir kerameti de şöyledir:

Pirce Alaaddin'in gençliğinde babası Hac'ca gitmiş. Bayram gününden bir gün önce köyde kalan Pirce Alaaddin ile annesi helva yapmışlar. Helvayı yerlerken annesi, "ah şimdi baban da şimdi burada olsaydı, bu helvayı çok severdi" diye söylenmiş. Bunu duyan Pirce, annesine helvada bir tasını ayırmasını ve hemen babasına götüreceğini söylemiş. Annesi karşı çıksa da, Pirce Alaaddin helvayı tasa doldurarak ortadan kaybolmuş. Akşama doğru eve dönen Pirce Alaaddin, annesine, babasının helvayı çok sevdiğini ve kendisine selam gönderdiğini

Ayşe Erdoğan, 1927 Antalya Gündoğmuş doğumlu

Evliya Çelebi Seyehatnâmesi. İst. c.9, s.300

söylemiş. Annesi helva götürdüğü tasın nerede olduğunu sorunca, oğlan; "onu babam dönüştürecek, gelince sorarsın" demiş. Kadının kocası Hac'dan dönünce taşı eşine teslim etmiş ve gönderdiği sıcak helva için de teşekkür etmiş.

Yöre halkının yaşlılarından olan ve türbe hakkında bize bu malumatları veren Fatma Teyze, bu bilgilerle ilave olarak, şunları anlattı:

"Evliya, Horasan'dan gelen zatlardan birisidir. Çok büyük bir âlim ve ermiştir. Ben, bu Evliyâ'nın bir çok kerametini duydum. Size, gözlerimle gördüğüm bir kerametini anlatayım. Evliyanın yanındaki âsa, Kıbrıs Savaşı yıllarında üç gün ortadan kayboldu. Ben her gün ziyarete geldiğim için yakından biliyorum. Köyün bütün çocuklarına sorduk, her tarafı aradık, ama asayı bir türlü bulamadık. Âsa, üç gün sonra yerine geldi ve geldiğinde üzerinde kan lekeleri vardı. Evliya, Kıbrıs'a gidip, savaşarak geri geldi."⁵

Evliya hakkında bilgisine başvurduğumuz bir diğer yaşlı kişi de bize Evliya hakkında şunları anlattı:

"Pirce Alaaddin, köye ilk geldiğinde koyun sürüleri varmış. Bugünkü çeşmenin olduğu yerde (çeşme türbenin çok yakınındadır) bir su sızıntısı görmüş. Bu sızıntıyı, koyunlarını sulamak için âsasıyla eşelemiş ve su patlamış. Şimdi hâlâ akan bu su, duadır, hiçbir zaman kurumaz. Çeşmenin önündeki havuza birkaç defa çocuk düşmesine rağmen hiç birisi boğulmadı."⁶

Evliya, her rahatsızlık için ziyaret edilmektedir. İşi ters gidenler, çocuğu olmayanlar, bir hastalığı veya dileği olanlar ziyarete gelmektedirler. Çocuğu olmayan bayanların, Evliyâ'nın asasının yukarisından su döktükleri ve asanın aşağısından damlayan suyu içtikleri taktirde, çocuğa kavuştukları inancı halk arasında yaygındır.

TEPECİK EVLİYASI

Tepecik Evliyası, Alanya'nın Sapadere köyündedir. Evliyanın mezarı, köyün yukarı tarafına giden yolun kenarındaki bir tepeciğin üzerinde, kenarları taş duvardan yapılmış ve üzeri çinko ile örtülmüş bir yapının içerisinde. Yapı, tek odadan ibaret olup mezarın etrafındaki boşluk, gelenlerin ibadet edebilmeleri için düzenlenmiştir. Yapının iç kısmının duvarlarında iğneler, iplikler, çuvaldızlar ve tığlar bulunmaktadır. Yine duvarda, ince çubuklardan yapılmış yay(yün atacağı) ve tüfekler asılı durmaktadır.

⁵ Fatma Özgür, 1905, Alanya doğumlu

⁶ Emine Göktepe, 1912, Alanya doğumlu

Yöre halkından olan ve Evliya hakkında bilgisine başvurduğumuz Avni Hoca, bize şunları anlattı:

"Burada yatan zât, ham sofı olan birisiymiş. Bana babam ve dedemin anlattıklarına göre, bu zât bir gün iki kızı, bir oğlu ve karısıyla birlikte yaylaya göçüyorlarmış. (Göçtükleri yayla bugünkü adıyla Yeniköy yaylasıdır.) Yolculuk esnasında bunları yolda bir deve kovalamış. Bunlar da geriye doğru kaçmaya başlamışlar. Zât'ın tek oğlu olan Davut kaçarken geride kalmış. Babası, "koş Davut, koş Davut" diye bağırılmış, ama Davut koşamayarak oracıkta ölmüş. Şimdi orada Davut'un türbesi vardır ve hem türbe hem de semt "Koş Davut" olarak anılır.⁷ Evliya ve diğerleri koşmaya devam ederlerken "Cebeli Târik"⁸ denen boğazı geçtiklerinde Zât'm kuşağı çözülerek belinden düşmüş. Daha sonra arkadan gelen yöre halkı bu kuşağı görmüşler ama kuşak onlara yılan suretinde görünmüş. Yılanı gören halk, onu öldürmek için taşlamaya başlamışlar ve atılan taşlar neticesinde orada bir taş yığını meydana gelmiş. Bu taş yığını orada hâla durmaktadır. Bu arada Evliya ve ailesi hâla kaçmaya devam ediyorlarmış. Bugünkü makamın olduğu tepeye gelince Evliya ve eşi yorgunluktan ölmüşler ve oraya gömülmüşler. Kızları kaçmaya devam etmiş ve o da onların tam karşısındaki yüksek tepede vefat ederek oraya defnedilmiştir. Daha sonraki yıllarda bu Zât, benim de akrabam olan, Tirikoğlu adında bir köylünün rüyasına girerek ondan üzerine örtü istemiş ve "Benim kabrimi yaptır, mezarımın yakınlarında bir tesbi ağacı var. Bu ağacın altında sana ve büyüün köylüye yetecek kadar para var,onu da al" demiş. Tirikoğlu, Evliyâ'nın mezarını ve üzerindeki yapıyı yaptırarak gidip parayı almış. Tirikoğlu ölmeden birkaç gün önce bulduğu o paralan evden dışarıya çıkarıp bir yere koymuş. O öldükten sonra paranın yerini hiç kimse bulamadı, hâlâ da para bulunmuş değil."⁹

Yöre halkının anlattığına göre bu makam bir çok rahatsızlık için ziyaret edilmektedir. Özellikle - bir sakatlığı olan kişilere ve fitik olanlara Evliyâ'nın çok iyi geldiği söylenmektedir. Rahatsızlıklarından dolayı ziyarete gelenler, makamın kapısını üç defa öptükten sonra etrafını da üç defa dolaşırlar ve içeriye girerler. Fitik rahatsızlığından ziyarete gelenler, yanlarında getirdikleri iğne, çuvaldız, tığ ve ipleri Evliyâ'nın baş

⁷ Bu yer bugünkü Yeniköy yaylası yakınlarındadır. Halk, o semti "Koş Davut" ya da "Koş Davut" diye anmaktadır.

⁸ Bu boğaz, Yeniköy yaylasını Sapadere ve civar köylere bağlayan bir geçittir.

⁹ Avni Şimşek, 1937 Alanya doğumlu

ucundaki pencereye benzeyen yere bırakırlar ve o gece tedavi olmak için orada sabahlarlar. Orada geceleyenler, o gece getirdikleri aletlerle Evliyâ'nın kendilerini ameliyat ettiğine inanmaktadırlar. Bir çok fitik hastasının bu şekilde tedavi olduğu yine yöre halkınca söylenmektedir. Ziyaret sebebi olan diğer bir rahatsızlık da çocuk sahibi olamamaktır. Çocuğu olmayan ziyaretçi bayanlar, eğer kız çocuğu istiyorlarsa, çubuktan bir yay; oğlan çocuğu istiyorlarsa ağaçtan bir tüfek yaparak duvarın iç kısmına asmaktadırlar.

Bu Evliyâ'nın bir başka özelliği de deve ile ilgili hiçbir şeyi sevmemesidir. Ziyarete gidip de gece orada kalanların yanlarında deve ile ilgili herhangi bir şey bulunursa Evliyâ'nın o gece onlara sıkıntı ettiği söylenmektedir. Yöre halkından olan ve kendisiyle Evliya hakkında konuştuğumuz Avni Hoca böyle bir olaya şahit olduğunu söyleyerek şunları anlattı: "Benim ilk çocuklarım iki tane kızdı. Üçüncü çocuğumun oğlan olması için Evliyâ'ya ziyarete gitmeye karar verdim. Yanıma eşimi aldım, bir başka aile de bize katıldı ve dört kişi olarak ziyarete gittik. Dualarımızı ettik ve bir an önce uyumak için hepimiz yattık. Yattıktan hemen sonra bir uğultu başladı ve uğultu şiddetini giderek arttırdı. Yanımızdaki ailenin beyi, mutlaka birimizde deve yünü var, bu uğultu ondandır dedi. Etrafımızı ve üzerimizi araştırdık gördük ki benim örtünmek için getirdiğim örtü deve yününden yapılmış. Bu örtüyü dışarıya attık ve uğultu hemen kesildi. Allah'a şükür, Allah dualarımızı kabul etti galiba ve bize iki tane oğlan verdi."

SİTTİ ZEYNEP TÜRBESİ

Sitti Zeynep Türbesi çarşı merkezinden Alanya Kalesi'ne çıkan yolun kenarında büyük bir kayanın üzerindedir. Türbe, kare plan üzerine yapılmış iki kubbe ve doğu batı uzantısında olan uzunca bir odadan ibarettir. Giriş kapısı doğuya bakar. Kapıdan girişte solda, gelenlerin ibadet etmeleri ve oturmaları için bir oda mevcuttur. Bu oda Evliyâ'nın bulunduğu odadan kafesli bir bölme ile ayrılmaktadır. Bunlardan ayrı olarak kuzey tarafta, üzeri kubbe ile örtülü bir oda daha vardır ki burası da yine ibadet etmek için ayrılmıştır.

Türbede, Ninet Aksoy adında 65 yaşlarında bir hanım gönüllü olarak türbedarlık yapmaktadır. Nimet Hanım 35-40 yıldır bu görevi Allah rızası için yaptığını söylemektedir. Kendisi uzun süreden beri orada olduğu için Evliya hakkında neler bildiğini sorunca bize şunları anlattı:

"Evliyalar Allah'a ulaşmak için birer elçidirler. Bizler doğrudan ondan bir şey istemeyiz; sadece deriz ki,

"Biz sana yalvarıyoruz sen de bizim için Allah'a yalvar." Onlar ermiş oldukları için Allah'a bizden daha yakındırlar. Buraya her türlü istek ve şikayet için ziyarete gelinir. Genellikle bayanlar ziyarete gelir ve gün olarak da çarşambayı¹⁰ seçerler. Kocasını içki mübtelası olan bayanlar, kocalarının bu beladan kurtulmaları için; evinde huzursuzluk olan kadınlar huzursuzluk sona ersin diye sıkça gelmektedir. Ziyarete gelenler, içeride namaz kılıp dua ederler, Kur'an okurlar. Mum yakmanın günah olduğu söylenmektedir, ancak gelenlerin bazıları dışarıya mum yakmaktadırlar."¹¹

Bu Evliyâ'nın Horasan'dan gelen yedi evliyadan birisi olduğu söylenmektedir. Bayan olduğu için de, ziyaretçilerinin çoğunluğu bayandır. Türbenin kapısının daima açıktır. Daha önceleri birkaç defa kapısının kitlendiği ancak geceleyin kilitin kendiliğinden kırıldığı anlatılmaktadır.

SULTAN KADIN

Sultan Kadın Evliyası, Antalya'nın Gündoğmuş İlçesinin kuzey tarafında ve Antalya Konya il sınırı yakınlarında, Alanya yörüklerinin çıktıkları yaylaların¹² hemen yanında bulunan Geyik Dağı (Halk arasında Giği Dağı olarak bilinir) nın tepesindedir. Yatır olarak bilinen yerde belirgin olarak bir mezar ya da benzeri bir şey yoktur. Sadece küçük bir taş yığını ve bu taşların yanında yaklaşık 40-50cm çapında bir delik bulunmaktadır.

Yöre halkının anlattığına göre, Sultan Kadın bir gün atı ile giderken bugünkü Sultan Pınarı¹³ diye anılan pınarın yanına gelince kış bastırmış ve orada kardan geçemeyerek mahsur kalmış. Kar geçit vermeyince kanatlanarak uçmuş ve Giği Dağı'nın tepesindeki deliğe girmiştir. Onu arayanlar deliğin ağzında Sultan Kadın'm gutmusunun¹⁴ bir parçasını bulmuşlar ve

¹⁰ Bu bölgede Çarşamba günlerinin özelliği vardır. Alanya'nın bir çok köyünde insanlar denize bile Çarşamba günü gitmektedirler. Araştırmamıza rağmen bu günün öneminin nereden kaynaklandığını tesbit edemedik ¹¹ Nimet Aksoy, 1927 Alanya doğumlu

¹² Burada Söbüçimen, Akdam, Avsallar, Payallar, Türkler vs. gibi yayalar bulunmaktadır.

¹³ Sultan Pınarı, halk arasında Sultan Muğarı olarak anılır. Söbüçimen Yaylası yakınlarındadır ve ismini Sultan Kadın'dan almıştır.

¹⁴ Gutmu: Yörede eskiden giyilen bir çeşit tören giysisidir. Yakın zamanlarda halk arasında düğünlerde giyilirdi. Günümüzde bu giysiye ancak eski çeyiz sandıklarında rastlanabilmektedir.

onun o deliğe girdiğine kanaat getirerek orayı bir ziyaretgah haline getirmişlerdir.

! : ' ■ : ■ .

Sultan Kadın Evliyâ'sı, yöre halkı tarafından çok itibar gören bir yerdir. Bu yaylalar sadece yazları çıkılabilen bir yer olduğu için burası ancak yazları ziyaret edilebilmektedir. Ziyarete çıkmak da herkesin yapabileceği bir iş değildir; çünkü yatırın bulunduğu Geyik Dağı'nın yüksekliği yaklaşık olarak 2885m dir. Buraya ziyarete çıkanlar iki rekat namaz kılarlar ve dua ederler. Halk her türlü şikayetinden buraya gelebilmektedir. Mehmet Eröz , Yörükler isimli eserinde bu Evliya hakkında şunları anlatır: "Yatıra bu havalinin yörükleri ağustosta ziyarete gidip kurban keserler, iki rekat namaz kılarlar. Bekar erkekler "Dolandım geldim ocağıma, bir kız ver kucağıma", Çocuğu olmayanlar " Dolandım geldim ocağına, bir evlat ver kucağıma" diye dua ederler. Aynı şeyleri bayanlar da yapmaktadırlar. Vaktiyle Konya'dan bile gelenler olurmuş."¹⁵

Netice olarak şunu söyleyebiliriz ki türbe, yatır ve adak yerleri Türkiye'nin bir çok yerinde olduğu gibi bu bölgede de oldukça fazladır. Bu bölgede halkın bir çoğu, özellikle köylerde yaşayan insanlar, çeşitli hastalıklar için önce yatırlara başvurarak çare aramakta ve burada tedavi olabileceğine inanmaktadır. Bazı makamlar, bazı hastalıkların tedavisi için Önenmiştir. Burada her hastalık için gidilebilecek bir makam, mutlaka bulunmaktadır. Bölgede bu tip yerlerin ziyaretçilerinin çoğunluğunu bayanlar oluşturmaktadır.

¹⁵ Mehmet Eröz, Yörükler, İst. 1991, s. 29
